

Vergaderjaar 2014–2015

29 279

Rechtsstaat en Rechtsorde

Nr. 246

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 juni 2015

In antwoord op het verzoek van het lid Verhoeven (D66) van 19 mei 2015 (Handelingen II 2014/15, nr. 84, item 11) om te reageren op de berichtgeving over een voor majesteitsschennis vervolgte activist, deel ik u hierbij het volgende mede.

Aanleiding van de strafzaak is de aanhouding van de verdachte op 16 november 2014 vanwege zijn uitlatingen tijdens een demonstratie tegen «Zwarte Piet» in Amsterdam. De officier van justitie had de verdachte wegens belediging van de Koning en de echtgenoot van de Koning een strafbeschikking van 500 euro opgelegd. De verdachte heeft tegen deze strafbeschikking verzet aangetekend.

Het Openbaar Ministerie (OM) heeft hem daarop opgeroepen voor de terecht-zitting van de politierechter in Amsterdam op 27 mei 2015. Deze oproeping is vervolgens ingetrokken teneinde de door de raadsman van de verdachte ingebrachte standpunten en verzoeken nader te bestuderen. De uitkomst van deze nadere beoordeling is dat het OM heeft besloten de strafzaak tegen de verdachte te seponeren.

Nog voor de intrekking van de oproeping en het sepot heeft het Centraal Justitieel Incassobureau abusievelijk een acceptgiro uitgestuurd aan de verdachte, ondanks het feit dat hij verzet had aangetekend tegen de eerder aan hem uitgevaardigde strafbeschikking. Er is niet opnieuw een strafbeschikking uitgestuurd. Voor de (inmiddels gewezen) verdachte heeft het versturen van de acceptgiro geen gevolgen, omdat het eerder door hem ingestelde verzet schorsende werking had en bovendien omdat de zaak inmiddels is geseponeerd.

In reactie op hetgeen het lid Van Dam (PvdA) tijdens het debat van 19 mei 2015 naar voren heeft gebracht, merk ik op dat de artikelen 111 en 112 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) een bijzondere strafbaarstelling betreffen in verhouding tot de verschillende vormen van belediging die in artikel 261 en verder van het WvSr strafbaar zijn gesteld. Blijkens de

wetsgeschiedenis kan een belediging van de Koning en diens echtgenoot een zodanig ernstig karakter hebben dat men een separaat wetsartikel gerechtvaardigd vond. Ik zie geen reden om tot een andere afweging te komen, waarmee ook de aanleiding voor een internationaal vergelijkend onderzoek, zoals verzocht door het lid Van Dam, ontbreekt. Dit neemt niet weg dat tegen de achtergrond van de vrijheid van meningsuiting en het recht op betoging het OM een prudent vervolgingsbeleid ten aanzien van de artikelen 111 en 112 WvSr moet voeren waarbij de artikelen alleen worden toegepast als dat daadwerkelijk noodzakelijk is. Gegeven het sepot is het OM klaarblijkelijk van oordeel dat vervolging in deze casus – achteraf gezien – niet opportuun was.

De Minister van Veiligheid en Justitie,
G.A. van der Steur